

Els defensors de l'aiguarent, del vi, de la cervesa, asseguren primer que aquestes begudes donen salut, força, escalfen i enjoien. Però avui és absolutament provat que és una errada. Aquestes begudes no donen salut, perquè contenen un verí potent, l'alcohol, i l'ús d'un verí ha d'esser nociu.

El fet de que l vi no dona força ha sigut provat més d'una vegada per la comparació, durant mesos i anys, del treball d'un obrer bevedor i d'un obrer no bevedor de força igual, i pel resultat, que fou sempre en favor de l'últim, qui produeix sempre més i millor. Així, també, en les companyies en marxa que beuen aiguarent se troben més soldats enflaquits i retardans que en aquelles on l'aiguarent no ha sigut distribuït.

S'ha provat també que l'aiguarent no escalfa, que la calor que proporciona no dura, i que l'home, després d'un moment d'excitació, sofreix més del fred; i per això un bevedor soporta més difícilment que un altre un fred prolongat. Els pagesos russos que moren cada any de fred no sucumbeixen si no perquè s'escalfen amb aiguarent.

En quant a l'alegria procurada pel vi, és avui superflu dir que no és la veritable, la sana joia. Tot-hom sap lo que és l'alegria dels borratxos: n'hi ha prou am citar lo que passa a les tavernes de les viles i en les festes dels vilatges. Aquesta joia té sempre com epileg, injuries, renyines, ferides, tota classe de crims i d'abaixament de la dignitat humana.

L'alcohol no dona, doncs, ni salut, ni força, ni calor, ni joia, i no fa més que mal. Semblaria, per consegüent, que tot home raonable i bo deuria no solament no fer ús ell mateix de les begudes alcoholiques, més encara buscar am totes ses forces a desviar als altres d'aquest verí.

Desgraciadament, lo contrari passa. Els homes s'agafen tant a les antigues costums i habits, sen desfan am tanta pena, que existeixen en nostres dies homes bons i prudents qui, lluny d'abandonar l'usatge d'eixes begudes i l'habit d'oferir-ne, en prenen la defensa com poden.

«No és usar, que és dolent, és abusar. El rei David ha dit: «El vi enjoia l cor de l'home». El Crist, a les noces de Canaan, ha beneït el vi. Si no s bevia, el govern perdria l recurs més fort del seu presupost. És impossible celebrar una festa, un bateig, un casament, sense vi. Com no beure un trago am motiu d'una compra, d'una venda, o a la visita d'un amic?»

«Am nostra vida de treball i misèria, cal beure», diu el pobre obrer.